

ACF reageert op situatie palapa's bij Mangel Halto

Vorige week ontstond ophef rond werkzaamheden bij Mangel Halto, waar men bezig was met het ingraven van palapa's in de kalkbodem. Bon Dia Aruba rapporteerde toen over een golf van reacties op sociale media waarin bezorgdheid en frustratie werden geuit over deze activiteit. Eén van de reacties suggereerde dat Aruba Conservation Foundation (ACF) en Aruba Tourism Authority (A.T.A.) verantwoordelijk zouden zijn voor het project.

Enkele dagen later ontving Bon Dia Aruba een verklaring van ACF, waarin de organisatie haar visie en motieven achter het project toelichtte.

Volgens ACF is één van de steeds terugkerende en complexe uitdagingen het vinden van een balans tussen

toerisme en natuurbehoud, zeker waar het gaat om sociale en ecologische impact van bezoekersinfrastructuur, zoals in het geval van de renovaties bij Mangel Halto.

Mangel Halto wordt in toenemende mate bezocht door zowel toeristen als lokale bezoekers, wat heeft geleid tot grotere druk op het milieu en de leefomgeving. ACF verklaart in nauw contact te zijn met vertegenwoordigers van de gemeenschap van Man-

gel Halto, die zorgen uitten over de verslechterde staat van de bestaande palapa's. De renovatie is bedoeld om de menselijke impact op deze ecologisch gevoelige plek te beperken, bezoekers actief te beheren en meer ruimte te creëren voor natuurherstel.

Het project begon in 2022 onder het vorige kabinet en maakt deel uit van een meerjarig programma in onder andere Boca Catalina, Mangel Halto en Rodgers Beach. Het wordt gefinancierd door de A.T.A., beheerd door een ingenieursbedrijf, met ACF als milieuviseur.

Het doel van het project bij Mangel Halto is het herstel van verouderde faciliteiten zoals palapa's, bruggen en trappen op een manier die in lijn ligt met de langetermijndoelstellingen van duurzaamheid en natuurbehoud. Door de toename van

bezoekers ontstond schade aan de mangroves: mensen zochten schaduw in het bos en beschadigden het habitat van onder andere de soldaatkrab. Men hing tassen aan takken en liet afval achter tussen de wortels.

Daarom werd besloten om in twee fasen nieuwe palapa's en gazebo's te plaatsen, voorafgegaan door een reeks milieumaatregelen:

- Het totale aantal palapa's werd verminderd; er kwamen er geen bij.
- Overbodige structuren werden verwijderd.
- Palapa's werden herplaatst naar minder ecologisch gevoelige zones, weg van vegetatie om hergroei mogelijk te maken.
- Palapa's aan de kust werden verder van de vloedlijn geplaatst om zandverplaatsing naar zee te beperken.
- Leefgebied voor kustvogels

zoals de stern werd hersteld door extra ruimte te creëren.

- De nieuwe palapa's kregen een stevige fundering en een onderhoudsvriendelijke bovenstructuur die de natuur niet verstoort.

ACF benadrukt dat zowel ecologische als menselijke noden in het project zijn meegewogen. De locaties van de palapa's zijn in overleg met buurtbewoners bepaald. Vertegenwoordigers van de gemeenschap waren aanwezig tijdens deze keuzes.

Minister worden is...Er niet makkelijker op geworden...

De soapoperamet in de hoofdrol de parlementariër die nog steeds kandidaat lijkt te zijn voor het ministerschap is nog steeds aan de gang; de allernieuwste aflevering is er al. De benoemde minister zou niet doen wat de parlementariëren tevens kandidaat-minister wenst. En de dreigementen om de partij te verlaten beginnen opnieuw te werken. Enige rust zal er voorlopig niet zijn binnen de grote regeringspartij als het zo doorgaat. Maar, de huidige problemen had men kunnen voorzien. In vorige commentaren hebben we al gewezen op het gevaar van de opportunistische definitie van de 'tijdelijke minister' die we officieel niet kennen; men is gewoonminister en verantwoordelijk voor het beleid.

Uiteraard probeert de parlementariër vast te beginnen met regeren terwijl hij nog geen minister is en dat misschien ook niet zal worden, maar hij zou zijn eigen zaak beter dienen door het werk als 'adviseur' van de minister op discrete wijze uit te oefenen. We komen nu op een delicaat punt, waarover al stevige kritiek is geuit vanuit de oppositie, wijzend op de scheiding tussen wetgevende en uitvoerende

macht, die niet zou toestaan dat het Statenlid de minister adviseert. Dit vraagt om nadere uitleg want er zijn vormen van advies geven die wel kunnen en andere weer niet. Onze grondwet (de Staatsregeling) stelt dat een minister niet tegelijkertijd Statenlid kan zijn, behalve gedurende de overgangperiode na de verkiezingen en gedurende de deformatie. Ook is het regel dat een parlementariër geen minister kan zijn en ook geen actief dienend ambtenaar. Dit laatste impliceert dat je niet als ambtenaar onder het gezag van een minister werkzaam kunt zijn terwijl je ook parlementariër bent. Maar, betekent dat dan ook dat er geen communicatie kan zijn tussen minister en Statenlid? Dat kan zeker, de hele dag en nacht indien men dat nodig vindt, als het maar geen gezagsverhouding inhoudt. Overal ter wereld hebben parlementsleden contact met hun ministers, maar meestal op discrete wijze, om nogal duidelijke redenen. Zo niet in Aruba, waar een kandidaat-minister zijn frustratie uit vanwege het feit dat de minister, die volgens hem daar 'tijdelijk' zit, niet doet wat hij zegt en wat afgesproken zou zijn. Op dit punt gaat de kandidaat door met zijn eigen glazen in te gooien want hier begint de kwestie zijn positie als parlementslid te raken. Als je niet het gew-

enste effect bereikt met je – discrete – advies, dan moet je maar je verantwoordelijkheid nemen als parlementariër en vragen stellen aan de minister. Wat je niet van hem kunt eisen is dat hij als minister iets doet wat zogenaamd is afgesproken in zijn kennelijke hoedanigheid van jouw 'tijdelijke plaatsvervanger'. Dat is hij niet, hij is minister in alle opzichten. De verantwoordelijkheid voor de portefeuille brengt ook met zich mee dat alle handelingen als minister, ook de beslissingen die zijn genomen door de minister van justitie, die wel tijdelijk de portefeuille heeft waargenomen, door de huidige minister gedragen moeten worden. Dit geldt bijvoorbeeld voor de situatie binnen de staatsbedrijven in de energiesector, die nogal wat kritiek uit het parlement ontving vanwege de benoeming van nieuwe bestuursleden, wat voor problemen zou kunnen zorgen als inderdaad geen overleg zou zijn geweest met de verschaffers van leningen die hierover contractueel vastgelegde afspraken hebben. In ieder geval lijkt het erop dat de kandidaat-minister niet veel geschat meer overhoudt om de zaak te forceren, want zelfs als hij de veldslag binnen de partij wint betekent dat nog niet dat hij minister kan worden. Om te beginnen moet zijn huidige status

als verdachte in een strafzaak-kongedaan worden gemaakt, om daarna door zijn partij te worden voorgedragen. Daarmee is de zaak nog niet afgelopen want, ondanks dat dit meestal terzijde wordt gelaten, is de uiteindelijke beslissing niet een die in Aruba wordt genomen. Alle ministers zijn minister van de Koning, de Gouverneur heeft, met alle respect, geen ministers. Daarom voorzien we dat uiteindelijk de kandidaat geen minister wordt en de keuze zal hebben om de partij te verlaten en in de Statenzaal aan de andere kant te gaan zitten. Maar, als hij de illusie heeft dat anderen binnen de partij zijn voorbeeld zullen volgen, dan moeten we dat nog zien gebeuren. Heel waarschijnlijk moet hij zijn plannen voor de beoogde portefeuille zien te realiseren vanuit zijn positie in het parlement. Daarvoor heeft hij dezelfde middelen tot zijn beschikking als de twintig andere collega's.

Om terug te komen op de bekritiseerde benoemingen in de staatsbedrijven in de energiesector; we zien stevige en soms gerechtvaardigde kritiek vanuit de grote oppositiepartij. Hier kan men constateren dat wat node gemist wordt de wet op 'good corporate governance' is, die al in werking had kunnen zijn. Maar wie zaten er in de

regering vanaf 2017 tot kort geleden, zijn dat niet exact degenen die nu protesteren tegen management van twijfelachtig kaliber? Zij hadden de taak om die wet erdoor te krijgen, die zij ook zeer noodzakelijk achtten, gezien hun eigen voortdurende propaganda met dure woorden zoals 'transparantie' en 'good governance'. Het waren zijzelf die goed gebruik hebben gemaakt van het ontbreken van deugdelijk bestuur in de ondernemingen, toen men het management van WEB Aruba Nv het veld liet ruimen om het contract met Eagle LNG erdoor te kunnen krijgen, waarna dit hele avontuur een stille dood is gestorven.

Om dus nu te komen klagen over het feit dat er geen gedegen wetgeving is lijkt ons behoorlijk hypocriet. Het belangrijkste probleem blijft dat we geen verandering zien in de mentaliteit van de meeste politici, die altijd zeggen dat zij voor verandering zijn en voor de invoering van bepaalde wetgeving, maar uiteindelijk blijkt Aruba door hun toedoen altijd de laatste te zijn binnen het Koninkrijk om die wetgeving in te voeren. Gaan we een herhaling krijgen van de lijdensweg die de wet op de Ombudsman heeft moeten afleggen?